

Υπόθεση T-65/92

Monique Arauxo-Dumay

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι — Μέτρο οριστικής λήξεως των καθηκόντων —
Σύνταξη επιζώντων — Γάμος που δεν πληροί τον όρο
της χρονικής προϋποθέσεως που απαιτεί ο ΚΥΚ»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 1993 II - 598

Περίληψη της αποφάσεως

1. Υπάλληλοι — Συντάξεις — Σύνταξη επιζώντων — Χρονική προϋπόθεση του γάμου — Δεν λαμβάνονται υπόψη καταστάσεις συγκατοικίσεως ή παλλακείας
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, παράρτημα VIII, άρθρα 17α και 20· κανονισμός 3518/85 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 8)
 2. Υπάλληλοι — Καθήκον αρωγής που υπέχει η διοίκηση — Όρια — Ερμηνεία διατάξεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων αντίθετη προς το περιεχόμενό της — Δεν επιτρέπεται
-
1. Η χρονική προϋπόθεση του γάμου που προβλέπουν τόσο τα άρθρα 17α και 20 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, όσο και το άρθρο 4, παράγραφος 8, του κανονισμού 3518/85 για τη θέσπιση, με την ευκαιρία της προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, ειδικών μέτρων που αφορούν την οριστική λήξη των καθηκόντων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για τη γέννηση, υπέρ του επιζώντος συζύγου, δικαιώματος συντάξεως επιζώντων, αναφέρεται στην κατάσταση προσώπων που

έχουν συνάψει τυπικά πολιτικό γάμο ο οποίος αναγνωρίζεται από το δίκαιο, με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτόν. Δεν είναι έργο του Πρωτοδικείου να διευρύνει τη νομική ερμηνεία σαφών όρων που χρησιμοποιούν οι επίμαχες διατάξεις για να περιληφθούν στην έννοια του γάμου καταστάσεις συγκατοικήσεως ή παλλακείας. Κάθε διευρυνση της έννοιας αυτής θα επέφερε τροποποίηση των νομικών βάσεων επί των οποίων στηρίζονται οι διατάξεις αυτές, με σημαντικές οικονομι-

κές και νομικές συνέπειες που θα προέκυπταν τόσο για τις Κοινότητες όσο και για τους τρίτους. Σε τροποποίηση τέτοιας εκτάσεως δεν μπορεί να προβεί παρά μόνον ο κοινοτικός νομοθέτης, εφόσον το κρίνει αναγκαίο.

2. Το καθήκον αρωγής δεν μπορεί να ωθήσει τη διοίκηση να δώσει σε μια κοινοτική διάταξη ερμηνεία αντίθετη προς το σαφές γράμμα της διατάξεως αυτής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 1993 *

Στην υπόθεση T-65/92,

Monique Arauxo-Dumay, χήρα του Louis Dumay, πρώην υπαλλήλου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Saint-Flovier (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Georges Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Annechino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 1991, με την οποία δεν της χορηγήθηκε σύνταξη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.